

Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa
6.Kbf.48/2016/7. szám

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2016. június 15. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

í t é l e t e t:

A hivatali visszaélés büntette miatt **vádlott** ellen indított büntetőügyben a Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa 2016. március 01. napján kihirdetett KB.I.48/2015/8. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 150 (egyszázötven) napi tétel, napi tételenként 1.000 (egyezer) forint pénzbüntetésre enyhíti.

A 150.000 (egyszázötvenezer) forint pénzbüntetést meg nem fizetés esetén szabadságvesztésre változtatja át, melynek során egy napi tétel összege helyébe egy napi szabadságvesztés lép.

Az előzetes mentesítésre vonatkozó ítéleti rendelkezést mellőzi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Indokolás:

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsa a 2016. március 01-én kihirdetett KB.I.48/2015/8. számú ítéletével **vádlottat** a Btk. 305. § a./ pontjába ütköző hivatali visszaélés büntette miatt 6 hónap - végrehajtásában 2 évi próbaidőre felfüggesztett - börtönbüntetésre és lefokozásra ítélte. A vádlottat előzetesen mentesítette a büntetett előlethez fűződő hátrányos jogkövetkezmények alól.

Az elsőfokú tárgyaláson jelenlévő katonai ügyész három napi gondolkodási időt tartott fenn nyilatkozatának bejelentésére, majd az ítéletet tudomásul vette.

A vádlott és védője elsődlegesen felmentés, másodlagosan enyhítés érdekében jelentettek be fellebbezést. Mellékelték fellebbezésük írásbeli indokolását, melyben a fellebbezés irányát részben megváltoztatva, harmadlagosan az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezésére tettek indítványt. A beadványban kifejtettek szerint a vádlott nem valósította meg a terhére rótt bűncselekményt, mivel végig a tőle elvárható magatartást tanúsította, amely megfelelt az irányadó jogszabályoknak és gyakorlatnak. Nem értettek egyet **tanú1** vallomásának kritika nélküli elfogadásával, amely álláspontjuk szerint nem volt ellentmondásmentes. Álláspontjuk szerint az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének sem tett eleget, mivel nem rögzítette, hogy a vádlott magatartásával jogtalan előnyt, vagy hátrányt okozott-e. Szükséges lett volna **tanú2** tanúkenti kihallgatása és **tanú1** ellen folyamatban lévő büntetőeljárás iratainak beszerzése is. Mivel nem állapítható meg

bűncselekmény elkövetése, ezért elsődlegesen felmentés, másodlagosan hatályon kívül helyezésre tettek indítványt. Ezen túlmenően indítványozták azon ügyészi indítvány elutasítását, hogy a másodfokú bíróság mellőzze az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést, mivel az ügyészi fellebbezés hiányában az súlyosítási tilalomba ütközne.

A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.345/2016/1. számú átiratában a vádlott érdekében előterjesztett fellebbezést alaptalannak tartotta, mivel álláspontja szerint az elsőfokú tanács megalapozott tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére, és helyesen minősítette cselekményét is. Hiányosságként arra hivatkozott, hogy az elsőfokú katonai tanács nem rögzítette a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontját, ezért annak pótlására tett indítványt, illetve, hogy a másodfokú bíróság az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést mellőzze. Egyebekben az elsőfokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A másodfokú nyilvános ülésen a vádlott védője az általa bejelentett fellebbezést és annak indokait fenntartva elsődlegesen védence felmentését, másodlagosan a joghátrány enyhítését, harmadlagosan pedig az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését indítványozta. Álláspontja szerint védence a rendőrségi törvény szerint járt el, nem követett el bűncselekményt, szándéka pedig nem terjedt ki sem jogtalan előny, sem pedig jogtalan hátrány okozására. Véleménye szerint nem bizonyítható, hogy az általa lekért okirat kikerült volna a rendőrség rendszeréből, az ezt állító ítéleti megállapítás csak feltételezésen alapszik. Felhívta a figyelmet **tanú1** vallomásainak ellentmondásaira, melyből nem állapítható meg, hogy a vádban írt iratot elrablói megkapták volna. Véleménye szerint nem került sor az okozati összefüggés feltárására, ezért az elsőfokú bíróságnak felmentő rendelkezést kellett volna hozni. Az enyhítéssel kapcsolatban előterjesztett fellebbezésével összefüggésben felhívta a figyelmet arra, hogy a bíróság túlterjeszkedett az ügyészi indítványon, amikor védenccével szemben lefokozást alkalmazott. Álláspontja szerint ilyen jellegű bűncselekmény esetén a legsúlyosabb katonai büntetés nem indokolt. Felhívta a figyelmet védence kiváló parancsnoki jellemzésére, dicséreteire, illetve arra, hogy három kiskorú gyermek eltartásáról köteles gondoskodni és jövedelmét hiteltörlesztés terheli. Mindezekre figyelemmel a szabadságvesztés és a lefokozás eltúlzott joghátrányt jelent. A hatályon kívül helyezésre irányuló indítványával összefüggésben továbbra is arra utalt, hogy szükséges lett volna további bizonyítási eljárás lefolytatása, amelyre az elsőfokú eljárásban nem került sor. Véleménye szerint **tanú2** kihallgatása és **tanú1** büntető iratainak beszerzése után lehetett volna megalapozott tényállást megállapítani.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 348. § (1) bekezdése alapján teljes terjedelmében felülbírált. Ennek során megállapította, hogy az elsőfokú katonai tanács az eljárási szabályokat betartotta és a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta.

A vádlott nem tett vallomást a tárgyaláson, ezért az elsőfokú bíróság törvényesen olvasta fel korábbi vallomását, illetve a csatolt írásbeli vallomását. A vádlott nem ismerte el a terhére rótt bűncselekmény elkövetését.

Az elsőfokú bíróság a vádlott védekezését ellenőrizte, tanúkat hallgatott ki, illetve ismertette a releváns bűnügyi iratokat. A bizonyítékok mérlegelését követően terhelő tényállást állapított meg, nem fogadta el a vádlott vallomását az általa megvizsgált bizonyítékok tükrében. A másodfokú bíróság az elsőfokú katonai tanács által megállapított tényállást a vádlott nyilatkozata alapján a Be. 352. § (1) bekezdés a./ pontjára figyelemmel azzal egészíti ki, hogy a vádlott jövedelmét két hiteltartozás törlesztése is terheli. E kiegészítéssel az elsőfokú bíróság által megállapított tényállás

már mindenben mentes a Be. 351. § (2) bekezdésében írt hiányosságoktól és azt a Fővárosi Ítélőtábla Katonai Tanácsa elfogadta felülbírálata alapjául.

A másodfokú bíróság a vádlott felmentése, illetve az ítélet hatályon kívül helyezése érdekében előterjesztett fellebbezést nem találta alaposnak.

Az elsőfokú bíróság ügyfelderítési kötelezettségének eleget tett, és a logika szabályai szerint értékelte a bizonyítékokat, megindokolta, hogy miért nem fogadta el a vádlott védekezését. A másodfokú bíróság álláspontja szerint ezért az ítélet hatályon kívül helyezésére irányuló indítvány eredményre nem vezethetett, nem állapítható meg olyan törvényes ok, amely miatt az elsőfokú eljárás megismétlése vált volna szükségessé.

A vádlott és védője által eltérő tényállás megállapítására irányuló indítványa pedig a másodfokú bíróság álláspontja szerint a felülmérlegelés tilalmába ütközik. A másodfokú eljárásban a vádlott és védője új bizonyítékra, illetve tényre nem hivatkozott, további bizonyítási eljárás lefolytatása nem vált szükségessé. A Be. 351. § (1) és a Be. 352. § (3) bekezdése értelmében a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság megalapozott tényállására alapítja határozatát, nem értékelheti az elsőfokú bíróságtól eltérően a bizonyítékokat, amennyiben bizonyítási eljárás lefolytatására nem kerül sor. Ezért eltérő tényállás megállapítása alapján a vádlott felmentésére irányuló indítvány eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság az általa megállapított tényállás alapján okszerűen következtetett a vádlott bűnösségére és helyesen minősítette cselekményét a Btk. 305. § a./ pontjában írt hivatali visszaélés büntettének. A vádlott hivatalos személyként a rá vonatkozó szabályokat megszegte, az általa átadott adatokkal pedig nyilvánvalóan jogtalan előnyt szerzett annak, aki ehhez jogosulatlanul hozzájutott. A vádlott tudata nyilvánvalóan ezt átfogta, magatartását egyenes szándékkal, célzatosan valósította meg, ezért a hivatali visszaélés büntettének valamennyi tényállási eleme megvalósult.

A vádlottal szemben a kiszabott büntetés enyhítése érdekében előterjesztett fellebbezést a másodfokú bíróság részben alaposnak találta.

Az elsőfokú bíróság helyesen vette számba a bűnösségi körülményeket, azonban a másodfokú bíróság álláspontja szerint eltúlzott joghátrányt alkalmazott, amikor a vádlottat felfüggesztett szabadságvesztésre ítélte. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a vádlott cselekményének tárgyi súlyával a pénzbüntetés kiszabása áll arányban, ezért az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta, és a Btk. 33. § (4) bekezdésének alkalmazásával a Btk. 50. § (1) és (3) bekezdése alapján a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 150 napi tétel, napi tételenként 1.000 forint pénzbüntetésre enyhítette. A másodfokú bíróság álláspontja szerint e pénzbüntetés áll arányban a vádlott cselekményének tárgyi súlyával, személyében rejlő társadalomra veszélyességgel és személyi, jövedelmi viszonyaival. A másodfokú bíróság a Btk. 51. § (1) bekezdése alapján rendelkezett a pénzbüntetés meg nem fizetése esetére annak szabadságvesztésre történő átváltoztatásáról. A másodfokú bíróság egyúttal mint szükségtelent, mellőzte az előzetes mentesítésre vonatkozó rendelkezést.

A másodfokú bíróság álláspontja szerint az elsőfokú bíróság helyesen alkalmazta a legsúlyosabb katonai büntetést a vádlottal szemben. A vádlott által elkövetett hivatali bűncselekmény a rendőri hivatással teljesen ellentétes, és magas társadalomra veszélyességű bűncselekményhez kapcsolódott. A vádlott ezért méltatlanná vált a rendfokozat viselésére, ami miatt szükségszerű volt a lefokozás alkalmazása. A másodfokú bíróság álláspontja szerint a pénzbüntetés a lefokozással együtt alkalmas

a Btk. 79. §-ában írt büntetési célok elérésre, különösen arra, hogy másokat visszatartsa hasonló jellegű bűncselekmény elkövetésétől. Az előzőekre figyelemmel a másodfokú bíróság nem tekinthetett el a lefokozás alkalmazásától, az erre irányuló védő indítványt eredményre nem vezethetett.

Az elsőfokú bíróság ítéletének egyéb rendelkezései törvényesek, ezért azokat a Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsa helyes indokainál fogva helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla Katonai Tanácsának ítélete a Be. 372. § (1) bekezdésén alapszik.

Budapest, 2016. június 15.

Dr. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k. a tanács elnöke, Dr. Török Zsolt hb. ezredes s.k. előadó bíró, Dr. Mészáros László hb. ezredes s.k. bíró

A Debreceni Törvényszék Katonai Tanácsának ítélete a rendelkező részben írt változtatással jogerős és végrehajtható.

, 2016. június 15.

. Ruzsás Róbert hb. dandártábornok s.k.
a tanács elnöke